

Des del primer moment que poses el peu a l'Institut t'adones que alguna cosa ha canviat. De cop i volta ningú ja no tria per tu. Ha arribat el moment d'escollir.

Algunes decisions, com decidir si esperes el canvi d'hora al passadís o a la sala de fumadors, són realment difícils. D'altres, com triar ètica o religió, són molt més trivials. Hauria d'anar a estudiar o jugar al futbolin? Anglaterra o Candanxú? Xauxa o Foment? Decantar-me per un entrepà de pernil o per uns panets de Sant Antoni? Saltar el plínton d'en Larrañaga o el d'en Pere Torrents? Bomber o jersei de paleta?

Triïs el que triïs, totes les decisions tenen en comú la mateixa incertesa, aquesta inevitable sensació que potser l'altra era la bona. Que l'acabes de cagar. Però amb el temps t'adones que per molt que vulguis evitar-ho, equivocar-se és la millor manera d'aprendre.

No sé vosaltres, però jo estic content d'haver triat anar a l'Institut de Manlleu.

GERARD GAROLERA

Publicista, Nova York

Però amb el temps t'adones que hi ha coses que no s'ensenyen i que de l'única cosa de què realment estàs convençut és que equivocar-se és la millor manera d'aprendre.

Ha arribat el moment de prendre les teves decisions

- Despertar-te quan sona el despertador o ~~apurar~~ quedar-te una mica més al llit.
- Saludar aquella persona o no.

Fer el que t'han dit o deixar-te portar per la temptació de pensar.

- -

-

-

Triïs el que triïs, escullis el que escullis, és inevitable quedar-te amb una sensació que potser haves d'haver escollit una altra cosa.

De que, si bé algunes vegades les encertes, la majoria, no.

No sé vosaltres.

Però jo estic content d'haver triat anar a l'Institut.